

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr
pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe
trimestrul Iuliu-Septembrie al anului 1887, cu prețul
cel mai moderat, ce se poate vedé în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire
pelângă asignatiuni postale (Posta utalvány — Poste
Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, und-
se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime să
fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror
abonament se sfârșește cu ultima luniu 1887, să-și
innoiască abonamentul, pentru că altfel espeditura va
fi silită a sista espedarea foaiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espeditiune se face prin lipirea unei
fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 6 Iuliu.

Cestiunea orientală începe a se apropia de des-
nodamentul final, și cu aceasta deodată încep a
se ridica din nou norii negri, cari greu amenință
pacea Europei. Este caracteristic, în ce strênsă le-
gătură stă cestiunea Bulgariei cu încordarea între
cele doue mari puteri din centrul Europei, așa, că
deodată cu alegerea principelui în Bulgaria, nouă
neînțelegeri se ivesc între Germania și Franția, ne-
înțelegeri, cari amenință serios pacea Europei, și
cari tocmai pentru gravitatea lor, atrag atențiunea
cercurilor decizițoare.

După ce principelui de Bismarck în noul senat
imperial i-a succes a-și câștiga o imensă majoritate
pentru primirea septenatului, dela care mareșalul
Moltke a condiționat pacea Europei, toată lumea
credea, că pacea acuma nu va mai fi conturbată.
Oriental era liniștit, și lumea se părea, că va lăsa
pe bulgari sorții lor până la timpuri mai po-
trivite.

Se părea, că se pregătesce o pace idilică pen-
tru Europa, mai cu seamă după noua crisă ministe-
rială din Franția, depărtat fiind dela departamentul
de războiu generalul Boulanger, care representa în
cabinetul elementul radical, și era privit drept repre-
sentante al revanchei, de care numai încetează a
visa francesii.

Și precând orizontul se părea mai liniștit, ce-
riul mai senin, deodată norii grei se ridică de cătră
Serbia. Vine la guvern Ristici, cel mai aprig vrăș-
maș al politicei austro-file între toți bărbații de stat
din Sêrbia. Deodată cu venirea lui Ristici la guvern,
presa europeană începe a vorbi despre unele ra-
porturi delicate în familia regală din Sêrbia. Se vor-
bia, că regele e torturat de temerea, că va fi otră-
vit; regina devine bolnavă, și are lipsă de băi ru-
sesci. Ea e pretutindenea bine primită pe teritoriul
rusesc, unde a mers dimpreună cu clironomul, i se
fac onoruri în mod demonstrativ și ea e privită ca
persoana, de care e legată noua politică sêrbească.

Întrăcea în Bulgaria se convoacă Sobrania cea
mare pentru alegerea principelui. Aceasta se întem-
plă cu o iuteală nespūsă, și noul ales principe cu
asemenea iuteală răspunde, că primește alegerea, și
e gata a-și jertfi vieța pentru binele Bulgariei.

Precând se petrec acestea în orient, Germania
introduce mijloace drastice pentru pedepsirea supu-
șilor sei din provinciile ocupate în 1870, cari încă
nu și-au uitat de patria mamă.

Și precând tribunalul imperial din Lipsca aduce
sentențele de condamnare în procesul de tradarea
patriei, poporul din Paris în număr aproape de
100,000 aduc ovațiuni fostului ministru de războiu
Boulanger, se aruncă pe șine spre a împedeca tren-
ul, care era să ducă pre general la locul, unde l'a
comandat șeful lui, actualul ministru de războiu.

Toate acestea s'au întemplat în un timp foarte
scurt, cu o iuteală foarte mare, și astăzi lumea nu
mai privește situațiunea de pacinică, ceriul numai
este atât de senin. Din contră: s'a încins o discuție
viuă în diaristica din Europa. Alegerea principelui
de Coburg pentru tronul bulgar, întărirea sau ne-
întărirea lui din partea Europei e viu discutată. Ase-
menea e discutat raportul dintre noi și vecinul re-
gat al Sêrbiei, dela venirea lui Ristici la guvern.
Mai grave de cât toate acestea sunt scirile despre
răceala referințelor între Germania și Franția din
incidentul demonstrațiunilor în favorul generalului
Boulanger. Diarele din Berlin scriu în ton foarte
aspru, ton, care dovedesce o mare nervositate din
partea cancelarului Bismarck.

Lumea așteaptă cu mare nerăbdare desnodă-
mântul acestor nouă complicațiuni, cari ușor pot
aduce un crâncen războiu, în care întreagă Europa
să fie încurcată. Cu mare neastêmpăr așteptăm mai
cu seamă noi cesti din monarhia Habsburgică, cari
de când cu ocuparea Bosniei și a Herțegovinei am
atras și mai mult asupra noastră odiul colosului im-
periu rusesc.

tului Cernăuțului, împlininindu și misiunea și în acest
post cu un zel deosebit pentru biserică și școală.

Profesorii facultății teologice ai universității im-
periale din Cernăuț îi conferiră titlul de „*Doctor sa-
crae theologiae honoris causa*”, care fu aprobat de Ma-
jestatea Sa.

La anul 1870, pe când avutul fond religionar
bucovinean era în pericol de a fi înghițit, I. P. S.
Sa a fost capul meetingului adunat în grădina pu-
blică din Cernăuț în număr de vre o 3000 țărani,
50 proprietari mari (boeri vechi), preste 200 preoți
vre-o câteva sute de rezeși și mulțime de industriași
și comercianți.

Încât privește simțul de caritate al Eminenței
Sale pentru alinarea suferințelor publice și pentru
mângăerea tuturor celor din nevoi, mărturisesc mi-
ile de exemple, ce le-a arêtat în tot decursul vieții
Sale și cu deosebire în timpul, de când l'a învred-
nicit Dumnezeu a fi arhipăstoriul Bucovinei —
Nulla dies sine linea, aceasta e divisa prea nobilei
inime arhipăstoresci, și dacă ni-ar fi cu puțință a
enumera toate faptele de caritate ale Eminenței
Sale, am vedé o întreagă vieță omenească jertfită
pe altariul iubirei. Eminenței Sale îi datoresc vē-
duvile preotese bucovinene și copii lor orfani mări-
rea pensiunilor din fondul religionariu; Eminenței
Sale, îi datoresc cantorii bisericesci din Bucovina

Revista politică.

Dintre puterile cele mari patru s'au grăbit a
răspunde până acuma la nota circulară a Porții cu
privire la alegerea principelui din Bulgaria. Anglia și
Franția numai au rămas înapoi celor lalte puteri. Cât
privesce pe Englitera, afacerile ei interne sunt atât
de încurcate, ear cestiunea egipteană atâtă o preo-
cupă, încât e ușor de esplicat, pentru-ce anume re-
gimul englez n'a avut încă timp, ca să răspundă.
Răspunsul puterilor e încă acoperit de haina tainică.

Deputațiunea bulgară, care a predat actul de
alegere principelui de Coburg a primit dela principe
în castelul Ebenthal următorul răspuns: Primește
cu mulțămită actul alegerii și țin credincios hotăririle
și promisiunile, ce încă în ziua primă le-am împăr-
tășit națiunei bulgare. Dacă numai impulsunile ini-
mei m'ar stăpâni, aș grăbi în mijlocul D-Voastră,
dar alesul principe trebuie să respecte tractatele,
câci aceasta respectare asigură țaria guvernului,
mărirea și bunăstarea națiunei bulgare. Așa sperez,
că ne va succeda a justifica încrederea Porții, a
redobândi cu timpul simpatia Rusiei, căreia Bulgaria îi
datoresce multă recunoștință. Conțați pe mine și pe
devotamentul meu, despre care sperez a ve dovedi
atunci, când voi socoti, că a sosit momentul. — Ace-
ste cuvinte au fost viu primite în Bulgaria și toas-
tele principelui cu prilejul banchetului au produs
în Bulgaria mare mulțumire. — Membrii deputațiunei
bulgare se află în Viena, și după cum se vorbește, vor
sta mai mult timp pe aici, voind să facă unii pași la re-
presentanții diplomației. Deputațiunea poate va face o
roată earăși pela singuraticele curți ca să apoaibe ale-
gerea; principele e de tot aplicat a ceda Rusiei pentru
ca și ea să consimtă. De altcum o epistolă din Peters-
burg, adresată jurnalului „Nord“ constată, că Ru-
sia, de când a rechemat pe generalul Caulbars, n'a
mai încercat să-și manifesteze influința în Bulgaria.
Rusia însă nu se va învoii la nici o combinațiune
politică, ce face din statul bulgar un stat vasal
acelor puteri, cari sub auspiciile alesului principe vor
să-și esercieze influința lor. — Nesciindu-se acum,
când anume va sosi principele, marea sobranie s'a
disolvat pe timp nehotărit.

La finea anului scolastic.

Mai nainte au trebuit să se scurgă în neagra veci-
nicie duferințelor și cu ele valul, ce cuprin-
dea suferințele neamului nostru. Soartea nu i a
îngăduit ca și el să scuture d'odată cu alte popoar

îmbunătățirea salariilor; Eminenței Sale îi datoresc
mulțime de tineri studenți fără mijloace cariera lor
de astăzi, fiind susținuți cu sfatul și cu banul în
calea studiilor. În localitățile reședinții archiepis-
copale Eminența Sa susține și astăzi cu vict și
toate cele de lipsă pe mulți studenți sermani, și
pentru ori ce scop de bine public I. P. S. Sa pre-
merge cu esemplul, împărțind ajutoare în toate
părțile.

4. *Vieța familiară.* Din căsătoria sa fericită,
părintelui Morariu îi rămăseră numai trei copii:
doi fii, dintre cari cel mai mare muri ca studinte
de clasa a șasa gimnasială și o fică, fca Iuliana, —
soția unuia dintre cei mai distinși preoți — Ar-
temiu Berariu — paroch și protopresbiter în Cehor,
membru al comisiunei esaminătoare la facultatea
teologică-ortodoxă din Cernăuți, prim redactor al
„Candelei“ și cancelar sinodal al metropoliei Bu-
covinei și Dalmației, — muri încă în anul 1883
spre adēna întristare a familiei și a cercului celui
mare de cunoscuți, lăsând în urmă-i cinci copii, un
soț neconsolat și un gol în cercul damelor națio-
nale, până astăzi neînlocuit. Eară fiul Eminenței
Sale, Vasile Morariu, absolvent al facultății de drept
din Viena, este un adiunct c. r. și judecătoriu de
instrucțiune în Cernăuț și se distinge prin un spi-
rit de magistrat integru și prin o inimă prea no-
bilă. El e și membru al dietei bucovinene, membru

FOIȚA.

Dr. Silvestru Morariu Andrieviciu.

(Încehere.)

3. *Încrederea publică în persoana Eminenței Sale și jertfele, ce le-a adus pentru binele comun.* — I. P. S. Sa părintele Morariu s'a bucurat totdeauna de stima comună și de încrederea deplină a clerului și a diecesanilor. Drept dovadă despre aceasta amintim, că în mai multe rânduri a fost ales de primul corp alegătoriu al nobilimei ca deputat în dieta provincială și în senatul imperial, și numai Eminenței Sale îi revine meritul de a fi fost audită limba română în desbaterile senatului imperial și în ale dietei bucovinene, care l-a ales pentru mai mulți ani și de membru în comitetul țării. — Autonomia bisericeii ortodoxe a Bucovinei datoresce asemenea — în mare parte — I. P. S. Sale părintelui Morariu dezvoltarea sa. La anul 1871 I. P. S. Sa a elaborat un proiect de lege pentru congresul bisericesc, care a și fost sancționat de Majestatea Sa monarhul nostru la 9 August al aceluiași an, și prin care I. P. S. Sa și-a câștigat titlul de archimandrit și cancelar sinodal. — În timpul din urmă al păstoririi Cehorului, părintele Morariu a fost și conducătoriu al protopresbiteria-

temeliile timpurilor vitrige și se desface chingile silniciei, cari îi țineau încatușată chiar și libertatea individuală și nu-i permiteau fără să oarbece prin întunerecul nesciinții. Timpuri de tristă a-lucere aminte sunt ele și tristețea ne cuprinde cu atât mai amar-nic, cu cât ne tragem seama cu noi și ne gândim: unde ar fi putut ajunge neamul nostru, dacă nemi-loasa soarte ar fi dispărut și cu ea amara cupă a suferințelor, și dacă în locul lor răsădul libertății individuale, sădit de geniul cel bun, mereu s'ar fi perfecționat și neamul nostru s'ar mai fi bucurat și de zile bune.

Căci în zile bune mult, tare mult a făcut neamul nostru. El a mers sigur pe calea progresului și cu un avânt mai mare chiar ca alte popoare, cari ați se bucură de o cultură superioară, și dela cari rațele luminei străbat și aprind inimile altor popoare.

Anul epocal, anul libertăților, putem dice, că l'am vădut cu ochii și abia o jumătate de veac de om d'atunci și dacă îți inchipuesci starea din trecut a popurului și o asemenezi cu cea de acum, n'ai cuvinte, să-ți exprimi bucuria de rezultatele dobândite pe terenul cultural și uimit legitimezi însuși cuvintele: Doamne nație mai aleasă nu-i pe fața pământului.

O jumătate de veac de om e puțin timp în viața unui popor, pentru ca el să se emancipeze și cu pași giganti să progreseze în toate direcțiunile mai ales, când și în decursul acestui puțin timp zilele nu i-au fost tocmai cu tignă. Și acum purcedând dela efecte: un popor, care în zile netig-nite, posomorite și în timp de tot scurt dovedesce progrese mari pe câmpul cultural, e evident, că intrunesc cele mai escelente calități intelectuale, cari puse odată în ogașia dezvoltării, sigur și repede dă înainte.

Nici n'am fi întors foile din cartea trecutului nostru, și nici nu le-am asemăna cu ale timpului de față, dacă alții n'ar căuta să-le falsifice și mai ales, dacă la sfârșitul anului scolastic n'am fi constat progrese în toate instituțiunile noastre românesce, pe terenul cultural.

Aproape în opt sute de scoale românesce din arhidieceasă cu caracter confesional greco-oriental s'au adăpat din isvorul științelor mlădițe tinere de român, cari odată vor fi vrednici fii ai neamului nostru, ai bisericeii și cetățenii adevărați ai patriei. — Și isvorul binefăcătoriu al științelor curge tot mai limpede și mai puternic, de oare-ce rezultatele au dovedit, că cei mai mulți dinte învățătorii nostri sunt oameni pătrunși de chemarea lor, perseveranți la munca cea grea, și iubesc oficiul și în butul tuturor neajunsurilor și grijilor, ce-i incunjură și dau silință a cresce pe copii lor incredințați, după cum cere spiritul timpului. Și cu plăcere vedem, că poporul nostru acum — mai mult din propria sa inițiativă — pe lângă toată miseria moștenită și strajnicile pedeci, ce i stau în cale, și trimite pruncii la scoală, ear pruncii cu drag o cercetează, tot semne acestea bune, semne, ce dovedesc temeinica noastră dezvoltare și rivna și dorul, de care e cuprins românul, ca să învețe carte.

Vorbim pe basa rezultatelor obținute și la aceasta suntem îndreptățiți cu atât mai mult, cu cât vedem, că învățătorii nostri aleargă din locurile cele mai îndepărtate, vin câte 4—5 zile pe jos, pentru de a-se supune esamenului de calificare prescrist,

și a-și primi dreptul de învățător calificat, și mul-tora numai greutatea vieții nu le permite ca să alerge pentru de a-și câștiga aceasta formalitate.

Învățătorii nostri sunt oameni dela firea lor făcuți anume parcă, pentru ca să instrueze și să se ocupe cu educațiunea; căci învățători, cari chiar numai prin pracsă și pe cale privată și-au câștigat cunoscințele pedagogice, adesea te pun în uimire cu rezultatele, ce le produc.

Când ne gândim însă unde am putea fi, ni se umple inima de amărăciune mai ales, când trebuie să constatăm faptul, că noi cei-ce am sădit cultura la frații de dincolo de Carpați, astăzi trebuie să o impru-mutăm dela dênșii.

Dacă soartea a voit, să formăm o masă puternică și compactă între alte popoare, nu-i vina noastră. Și dacă țenta noastră a fost și este îndreptată ca să dăm sprijin puternic statului, să contribuim la întă-rirea lui și să-i susținem caracterul lui și pentru aceasta să ne fie respalata o tractare masteră earăși nu-i vina noastră.

Puternicilor zilei nu le place, că noi spre sco-acesta căutăm a-ne perfecționa în toate direcțiunile urmând principiului, că bunăstarea statului depinde dela prosperarea cetățenilor sei. Eată un motiv pu-ternic, pentru ce ne îngrijim așa de mult de scoale, ca adecă să dăm statului cetățeni cu spirit luminat, cetă-țeni, cari și la bine și la rău să fie destoinici a lupta pe toate terenurile pentru vađa și bunăstarea lui.

Spiritul național însă este ați prea puternic desvoltat la maghiari și astfel ei conduși de un curent bolnăvicios, în zelul lor nu se mai gândesc, cum să-și pue temeiu sigur unui viitoriu, ci trăesc în visuri deșarte, și asuprind pe celelalte naționalități conlocuitoare, conduși de curentul șovin-istic și dau toată silința a le oprî în dezvoltarea lor națională și a zădărnici progresul, ce-l prestează.

E lucru caracteristic totodată, că tocmai fiind că poporul nostru e blând, îngăduitoriu, și astfel posede escelente calități pentru dezvoltare, tocmai pentru că prosperează repede și pune temeiu pe scoală, unde învață adevărul, dreptatea, iubirea de muncă și onestitate, unde și formează caracterul, tocmai aceasta îi abate pe maghiari dela ogașia in-țeleptei politici.

Nu e scoală română, care și ea să fie ajutată cu „un cruceriu“ din visteria statului, unde încurg milioane din sudoarea cetățenilor români, ba, prin felurite preteceste ni se preface scolile confesionale în scoale comunale și de stat, ce se înțelege se sus-țin tot din punga noastră.

Bravii bănațeni până ați se luptă pentru ca să și ridice un focular de cultură cu banii lor proprii, dar ministrul a adus sentința de moarte „nu conced“ cu toate că articolul de lege XXXVIII din 1868 dispune, că atât confesiunilor cât și privaților le stă în voie liberă să-și ridice scoale, dacă au mijloace necesare pentru susținerea lor și acest articol de lege astăzi încă e în vigoare.

Noi punem însă mare preț pe înaintarea noastră în cultură și nici cele mai drastice mijloace nu vor fi în stare a stinge din noi aceasta tendință, și ne exprimăm dorința și de astădată, ca în aceasta ni-suință, dacă așa e resonul, ca să înu fim spriginiți, cel puțin să nu fim împedecați.

Politica rusească în țările române.

(Urmare.)

Astfel Turcia refuză și războiul este declarat în tre Rusia unită cu Austria contra Turciei. Austria este bătută și silită prin pacea dela Bělgrad a da înapoi Turciei, tot ce câștigase la 1718 între altele și Oltenia, pe care o stăpânise 21 ani dela 1717—1739, ear Rusia este victorioasă. Ocupând Moldova, ge-neralul Münich, poate prin nedibacea lui politică, dă pe față toate scopurile rusesci privitoare la noi românii. Domnul țerei Gr. Ghica la venirea rușilor fuge și generalul Münich vine în Iași împreună cu frații Cantemir, cari se rusificaseră și sunt primiți cu multă cinste de *mitropolit, caimacam, boieri, călugări, negustori și preoți*: „și i a închinat cheile țerei și stea-gurile slujitorilor și s'au împreunat cu mare bucu-rie, mergând prin Iași, petrecându-i boierii.“ Petrec și benchetuesc cu toții o săptămână întreagă; ear trimișii ruși cutreeră țeara, pradă și jefuiesc necru-țând nimic pentru strângerea proviantului și în urmă generalul face și actul de supunere benevolă a țerei, prin care cerea adecă, ca țeara să consimtă, ca să i se pue streangul de gât. Cuprinsul actului este:

Să fie moldovenii credincioși cu toată inima împărăției rusesci, să nu se unească cu vrășmașii ru-șilor, să strângă armata, să îngrijească de tot, ce este de lipsă; să dea generalului 90 pungi=45.000 lei =675.000 fr. acestia ca plocon; 100 pungi=12.000 galbini pe an pentru masa generalului, 720.000 fr. =1000 galbini pe lună sau 60.000 lei.

Pentru ca acestea să fie primite, generalul ce-rea învoirea boerilor, metropolitului etc. cu alte cu-vinte învoirea țerei și pentru ca lucrurile să fie ac-ceptate de toți. rusul întrebuințează mijloace foarte convingătoare! Amenința pe toți, că dacă nu vor primi de bună voie, va da foc Iașului. Cu alte cu-vinte: ori subscrii, ori de nu foc și părjol. *Boerii mâncaseră și banchetuiseră cu rușii; acum însă vedem, că vinul cel dulce unguresc (Tokay) s'a făcut venin amar și risul plâns și voia cea bună groază și frică.* (I. Neculcea 450.)

Chiar dela a doua întâlnire vedem, că rușii și dau pe față arama și cei mai mulți dintre boeri în-cep chiar de atunci a mări partida anti-rusă, mani-festată chiar din 1711 și a cărei ecou se face cro-nicarul I. Neculcea.

Rusia, cu toate că e învingătoare pretutindenea, vădând pe Austria bătută și temându-se să nu se unească mai în urmă cu Turcia face și ea pace, prin care anulează multe din clausele tratatului dela Prut, se întinde pe țărmul mării Caspice și Negre și-și de-schide drumul spre a se amesteca în politica inte-rioră a nefericitei Polonii, care în curând avea să cadă jertfă.

Deși prin acest rebel s'ar părea, că Rusia n'a câștigat mai nimic, nu trebuie însă să perdem din vedere, că diplomația rusească nu se grăbesce, scie să peardă timp, numai scopul să și l ajungă.

Neprevedându-se nici o clausă relativ la Polonia, Ecaterina II-a cea mare (1762—1796) se amestecă în afacerile interne ale acestei țeri, căutând a-și in-tinde puterea spre Occident, dar scopul, ce-l urmă-rește și mijloacele, ce întrebuințează au făcut pe patrioții poloni să recurgă la tot felul de mijloace și prin stăruințele ambasadorului francez dela Con-stantinople să se deschidă ochii cei îmbrobodiți ai

la multe societăți filantropice, e sufletul societății „Armonia“, unica societate românească în Cernăuț, care adună toate păturile române sociale sub ari-pile sale și pentru care el poartă o neadormită în-grigire în toate privințele.

Acestea sunt pe scurt faptele, meritele și văr-tuțile, ce compun coroana nevestejită a Eminenției Sale Preasfințitului și Preluminatului arhiepiscop și metropolit al Bucovinei și Dalmației Dr. Silvestru Morariu Andrieviciu.

Facă deci prea bunul Dumnezeu ca I. P. S. Sa să petreacă în mijlocul nostru încă mulți, mulți și fericiți ani, ca să-și poată împlini toate aspirați-unile cele nobile, ce le nutresce față cu biserica ortodocșă-orientală și patria noastră mult iubită.

Legenda dela sfîntirea bisericeii Curtea de Argeș, închinată Ma-iestăților Lor, regelui Carol I. și reginei Elisabeta, de V. Alec-sandri, 12 Octombre 1886.

I.

Din Moldova cea nurlie,
Din voioasa Oltenie,
Din întreaga Românie,

De prin munți de pe câmpii,
Din colnice podgorii,
De pe văi cu ape vii,

Din orașe de prin sate,
Dela schituri depărtate,
Și mănăstiri ne'nchinate,

Au plecat în cete, cete
Nalți flăcăi cu negre plete;
Roiu balaiu de mândre fete,

Și femei cu prunci la țife,
În cretință, în bondiță,
În cămeșe cu altiță.

Toate sprintene ochioase,
Strînse 'n fote fluturoase,
Și de mijloc mlădioase;

Unele din plaiu călare,
Altele din văi pe care,
Purtând flori, purtând ștergare.

Vin prin șesuri, prin păduri
Sfinți episcopi în trăsuri,
Ear pe jos, pe bătățuri,

Preoți, maice în șireag,
Slabi călugări cu toiag,
Zile 'ntregi pășind cu drag.

Și din fundul celor munți
Trec prin apă fără punți
Albi mocani pe cai mărunți.

Vin pe drumuri jani ostași
Dorobanți și călărași,
Ageri, neași vulturăși.

Toți în șiruri lungi, grămadă,
Și în haine de paradă,
Ochilor întințind nadă.

Gloata 'ntreagă se adună,
Câmpu 'n lung și-n lat răsună
Sgomotos de voie bună.

Căci ea merge-atras-n-zare
De-o lumină, ce apare
Pe sub ceriuri mare, mare

Cum mergeau neobosit
Cei trei erai din răsărit
Spre luceafărul slăvit,

Ca să 'nchine fruntea lor
Unui fraged pruncușor
Lumelor mântuitor!

II.

Dar ce este acea lumină?
O biserică creștină
Ridicată din ruină!

Domnul Neagoe a clădit-o,
Timpul crunt a risipit-o,
Carol rege a re'noit-o.

Și acea lume 'n pornire
Pășă vesel s'o admire
În cereasca-i strălucire

Eat-o lângă ea sosită,
Împregiuru-i grămădită,
De podoaba sa uimită:

Căci în câmp de nou lucrată
Pare o sculă nestimată
Pe pământ din ceriu picată.

Cu măestrel-e cioplele,
Cu-a ei turle învêrtele,
Care-i trag ochii la ele,

Și cu sfânta armonie,
Ce din sinu-i lin adie
Sub nălțimea albastric.

Lumea stă ascultătoare.
Bolta e răsunătoare
De cântări pătrunzătoare.

Ce 'n vêsduh se 'mpreuna
Cu svon de tun, ce tuna,
Și de clopot, care suna.

Dar tăcere! deodată
În mulțimea 'nfiorată
Răsufarea stă curmată.

Inimile bat mai tare,
Bătrâni, tineri, fie-care
Mai pătuns, mai viu tresare.

Ce să fie, pe ori ce munte
Țipa vulturi, șoimi defrunte,
Șboară umbre mari, cărunte.

Ori-ce frunză re'nverdesce,
Ori ce rîu apele-și cresce,
Ori-ce pom din nou rodesce!

turcilor și să declare tot hoțul de păgubaș turc al treilea rebel, ear rusului să i-se dea dreptul de a-părăre.

(Va urma.)

Scoalele române și grece.

Bitolia, 17 Iunie, 1887.

Cause familiare neprevăzute m'a obligat să stau aici încă câteva zile. Din fericire la 14 ale curenteii aveau loc esamenale scoalelor române din acest oraș. Bucuria și dorința mea era netraductibilă, ca să fiu martor la asemenea esamene, să aud limba cea dulce și armonioasă, tesaurul nostru nesecabil, cetindu-se în cărți; pentru că orașul nostru precum și alte multe din Macedonia, nu dispune absolutamente de nici o școală, și cu deosebire de o școală românească, unde românul se dezvoltă în elementul său național, care este și mijlocul cel mai eficient, ca cineva să devină util țării și patriei sale, care îl nutrește.

Deci în aceeași m'am dus la școală des de dimineață și am ocupat o poziție bună, ca așa să-mi pot da seamă de tot ce se va petrece. Mi s'a făcut o recepție admirabilă, căci românul este dotat naturalmente ca să fie ospitalier și primitiv. Cred că a-și satisface pe lector descriindu-i școala și ornamentul ei interior. În fața asistenței în partea de sus se găsea portretul M. S. Sultanului, cu o ghirlandă de flori, presărată cu panglici colorate. Înaintea scării se afla un tablou tricolor cu cuvintele: *bine ați venit*. Toate ferestrele erau împodobite cu ramuri de pin. Pe amândoi părțile de alături erau atârinate mai multe tablouri, testamentul nou și vechi și alte lucruri frumoase. Corpul profesoral esaminătoriu era presădat de un delegat, care provoca pe elevi după plac, fiind deosebit de strănș într-o cameră deosebită. După o lungă disertație pronunțată de dl Covatti în limba locală, atacând indirect pe grecomanii, s'au inaugurat esamenale.

Răspunsurile a fost satisfăcătoare, toată lumea a rămas încântată. Ceea ce a impresionat publicul într'un grad foarte înalt, a fost mașinile, de care dispune liceul din Bitolia ca: Telegraful electric, mașina pneumatică, mașina electrică, pompele, sifoanele, etc., cu cari a făcut o mulțime de experiențe. Înșiși grecomanii, părăsind școala greacă, a venit să asiste la cea română, ca să admire lucrurile frumoase. Sala esamenelor era așa de plină, în cât eram în punctul de a fi asficiați. Mulți cu regret eșiau afară să respire un aer răcoritor.

Cât n'am fost surprins, când am văzut nește elevi de o vîrstă abia susceptibilă de instrucție serioasă, să spună lecția pe francezesc; cu dificultate un străin i-ar fi distins de francezi. De asemenea esamenale în limba turcă și germană, nu mai puțin a impresionat auditoriul. În resumat m'am mulțumit mult, și scoalele române nu numai din Bitolia ci și de aiurea, înfloresc, grație activității necurmate a conducătorului.

S'a întemplat ca în aceeași zi să se facă și esamenale scoalelor grecești. În curiozitatea mea, nu am lipsit d'a me duce. Unica mea intenție era, ca să fac ca martor ocular o paralelă, între progresul scoalelor române și al celor grecești. Dar ce contrast. Cu cât primele înainte în studii, cele d'aldoua retrogradează. Totuși nu pot nega, că edificiul lor este magnific și că numărul elevilor este superior de acela al românilor. Voiu să dic numai, că la scoalele grecești nu se învață de cât limba elenă în perfecție a traduce facil pe Omer, pe Plutarch, pe Demostene etc., etc., și numai puțin se ocupă cu celelalte ramuri ale științei.

Pe cât timp la școala română se predau toate științele prevăzute în programa liceelor, și mai multe limbi, conform trebuințelor, ca una ce e pur pedagogică, în cea greacă, abia se predau câte 2 oare pe săptămână limba franceză și latină. Un elev din clasa I gimnasială greacă (echivalând cu a IV gimnasială română) chestionat fiind de directorul grec Samardji, ce însemnează „le paresseux doit être puni?”

răspunde: *parisianul trebuie să fie pedepsit*. Iată cum grecii devin ridicoli în fața celorlalte națiuni civilizate. Iată cum părinții elevilor români, molipsiți de floesera panelenismului sufer ca copiii lor să-și piardă timpul lor prețios, spre a frecuenta școala fanariotă, nume care inspiră teroare acelora, cari îl pricep, unde se învață o limbă moartă și idei frivole de ale grecilor antici, cari departe de a le folosi, aduce efectele cele mai desastroase.

Dacă grecii, întru cât i-am putut studia, nu se genează a spune pe față, că ei vreau ca elevii români să vorbească limba elenă în societate și în familie, augmentându-și astfel sfera grecismului; dacă silogurile din Atena nu crușă sume enorme de lire, ce varsă prin intermediul consulatelor, pentru întreținerea numeroaselor scoli din toate unghiurile Macedoniei, până în cele din urmă sate bulgare, ca *Lahți* cu 5-10 case; dacă în fine ei nu roșesc a spune ca mai curând ori mai târziu, trebuie că cu ori-ce preț, aceste ținuturi să se anecheză Greciei, de și Macedonia nici odată n'a fost supusă Greciei, dar aceasta din urmă a cădută sub jugul Macedoniei și romanilor; tot omul cu o judecată sănătoasă poate ghici, că scopurile grecilor sunt foarte politice, grecișând Macedonia, Epirul și Albania. În chimere trăsese! — Dacă elementul român a rămas intact în timp de atâtea secolii și prin atâtea cataclisme, ce au trecut, cu cât mai mult el va fi neatacabil de reacțiunile paneleniste, acum, când mereu se înființează scoli române, grație bunilor patrioți?

Mi-e milă de deserații greci; în loc ca deșii să caute a ameliora starea Greciei, înființând acolo școale ca aici în Macedonia, se apucă de nește întreprinderi periculoase. Mi-e milă, dic, să nu o pătească, ca acel îndrăzneț, care aflându-se în mijlocul unei case incendiate, nu îngrijea a se smulge din flăcări, ci a stinge flacăra, a ars prin propria lui imbecilitate.

„Telegraphul“.

Un călător.

Varietăți.

* (M. S. monarchul nostru), după cum scriu foile vieneze, va avea în anul acesta, de sigur o întâlnire cu împăratul german. Timpul când se vor întâlni se va satori mai târziu, locul de întâlnire e Gastein.

* (Maj. Sa regele României) a aprobat planul întocmit de marele stat-major pentru manevrele, ce se vor face pe la finele lui August. Cu această ocaziune e vorba a se mobiliza de probă un corp de armată.

* (Esamenul de calificare în învățătorească.) Resultatul esamenului de calificare în învățătorească din anul acesta se poate privi în toată privința mulțumitoriu și judecând în general după impresiunile, ce a produs asupra ascultătorilor răspunsurile candidaților, credem, că foarte puțini vor fi respinși din partea comisiunii esaminatoare. Cu deosebire în limba maghiară constatăm un progres, ce poate să mulțamească și pretensiunile cele mai exagerate. Numărul considerabil al candidaților, cari s'au prezentat și în anul acesta la depunerea esamenului, ne îndreptățește să sperăm, că încăți va ani vom dispune de numărul recerut de învățători calificați.

* (Stipendiu.) La societatea „Transilvania“ din București, cu începutul lui Octombrie 1887 devine vacant stipendiul „Papii Ilarian“ în sumă de 1600 lei în aur. Admiși la concurs sunt numai tinerii de dincoace de Carpați — Transilvania, Ungaria, Bucovina — cari se vor dedica pentru studii la vre-o academie comercială. Cererile se adresează în scris comitetului societății „Transilvania“, București, strada Plantelor 24 cel mult până la 25 August st. v și se vor însoți de actele următoare: Certificat de bottez. 2. Atestat, că a terminat liceul și că a depus

bacalauriatul (maturitatea) sau că a terminat o școală reală, ori comercială secundară. 3. Certificatul de paupertate. 4. Să se îndatoreze a se conforma dorinței exprimate în art. 4 din statute, adică a-și aplica cunoștințele câștigate în partea locului și 5. Să-și ia îndatorirea, ca la termenul fixat să-și facă neapărat esamenale. Neîndeplinirea acestei îndatoriri atrage după sine pierderea stipendiului.

* (Concursul fetelor frumoase.) Se știe, că de câți-va ani încoace în Budapesta la 8/20 August, ziua sfântului Stefan, — în onoarea primului rege maghiar — se serbează cu mare festivitate, ear venitul curat, ce încurge din tacsele de intrare, se destinează pentru vre-un scop filantropic. În anul acesta venitul curat e destinat pentru păgubiții prin foc și inundări. E interesant, că în programul festivităților din uest an figurează un punct, concursul fetelor frumoase. Un asemenea concurs s'a ținut și în anul 1883 și se dice, că comitetul arangiator ar fi primit la 270 epistole anonime dela frumuselele Ungariei, prin care se provoacă, ca să aranjeze și în acest an un atare concurs. Comitetul deci a și emis un apel în obiectul acest, în care se anunță totodată, că concursul se va ține în 30 August dela 4-7 oare d. m. pe insula Lebedă (hattyú) în păduricea orașului, unde se arangiază aceste festivități și s'a pus 3 premii de același preț, cari se vor conferi celor 3 fete mai frumoase, ce vor putea câștiga simpatiile tinerilor grofi din juru.

* (Societatea pentru fond de teatru român.) Fiind în zilele trecute întrunită în o conferință inteligința română din Oravița, a hotărât, ca pentru anul acesta să invite acolo adunarea generală a societății pentru fond de teatru român.

* Poetul Eminescu scrie „Răsboiul“ se află din zi în zi mai bine. Se poate dice, că e aproape de convalescența boalei sale. Încă slab de suferințele ce a avut să îndure, e nevoit a mai sta în pat câte-va zile. Nu mai presintă însă nici o turburare manifestă din partea sistemului nervos; rănile-i dela picioare sunt vindecate, mănâncă cu apetit; răspunde la toate întrebările, întreținând chiar șirul conversațiilor și somnul îi este liniștit. Nu manifestă însă nici o dorință pentru nimic.

* Teatrul Teodorini din Craiova se va dărîma, de oare ce vestita cântăreață, Elena Teodorini va ridica altul în loc cu spesele sale. Se dice, că dânsa va cânta cea dintâiu în noul teatru construit pe ruinele vechiului teatru, ridicat de tatăl d'șoarei Teodorini.

* (Mare emulațiune internațională pentru industrie știință și artă.) În 5 Maiu 1888 se va deschide în Brussela sub înaltul patronagiu al Maj. Sale regelui Belgiei o emulațiune pentru industrie, știință și artă. Durata întreprinderii va fi de 6 luni. Conform concludului din anul 1886 comitetul arangiatoriu s'a adresat la cei mai ilustri reprezentanți de tot soiul de industrii și s'a nuzit a face ușoară participarea în fie-care ram de industrie. Materialul sosit este îngrijit în cea mai exemplară ordine și espunătorilor se va trimite formula de primire „Desideratium“, ear la cas, când materialul s'ar strica, fără amânare se restituie o producțiune mai bună, fabricându-se altele, ce asigură o superioritate a producțiunii în piețe. Pentru pieșele prezentate s'a hotărât sume mari de premii în bani, diplome, medalii numai de aur, de argint ori apoi aurite, argintate și de bronz în sumă de 500,000. Vor fi cinzeci de despărțăminte, cuprinzând fiecare un ram idustrial. Obiectele trimise se vor așeza în mod

Înșuși soarele 'n splendoare,
Sol trimis de sərbătoare,
E mai nou, mai splendid soare...

Taina este sėvėrsită!
Ascultați! lavra sfințită
Dice lunei pironită:

„Voi ce 'n viață ve luptați,
„Voi ce raiul căutați
„Și nu mi e deschis, întrați!
„Eu sunt mâna mângăerii!
„Eu sunt balsamul durerii!
„Eu sunt cumpena puterii!“

III.

Preoțimea toată afară
În vestiminte, în țeară,
Se înșiră acum pe scară.
Jos în curte oameni mii
Și neveste și copii
Se îndeasă 'n straturi vii,

Ca să vadă în lumină
Sus drept ușa cea divină.
Pe a lor rege și regină!
Eată-i!.. El în capul scării
Sta purtând odorul țării,
Paloșul neatârării.

Ea pe fruntea sa domnească
Purtând nu stema regească,
Ci marama țărănească!

Și pe boiu frumos cu fală
Fata cea națională,
Ca o mantie regală!

„Ean priviți!.. strigă mulțimea
„Cum a înfrățit mărirea
„Și al ei tron cu țărănimea.

„Ea-i de noi!.. a noastră este!
„Parcă-i dina din poveste!
„Dic copile și neveste.

Și cu toate mii și sute,
În dorința lor pierdute,
Ar vrea mâna-i s'o sărute.

Dar un semn regele face...
Și pe loc poporu 'n pace
Nemișcat, se 'nchină, tace.

Regele cu glasul tare
Îi grăsece de altare
Și de-a legei respectare,
În cuvinte cumpănite
Din tot sufletu-i pornite
Cu mărșă avent rostite.

El îi spune 'n graiu de rege:
„Că moșie, domn și lege
„Trebuie strîns, ca să se lege!

„Că credința 'n Dumnezeu
„Pune sfântul scutul seu
„Intre bine și între rău!“

Ear pe când glasu-i tot creșce,
Bolta sfântă 'l însoțesce
C'un răsnet, ce uimesce.

Și-ai zidirei porumbei
Freamăt fac din clopoței,
Ca un sbor de îngeri,

Ura 'n ceriuri se ridică!
Ceriu 'n două se despică,
Ploi de rose din el pică.

Și, fericite, tot poporul,
După cum îl duce dorul
Vede 'n față viitorul!

IV.

O! moment de re'nvieră!
Amintirea nu va pieri
Cât va sta crucea 'n putere!

Căci avut-a martori mari
Vechii cetitori legendari,
Munții, codrii de stejari.

Și bătrânul Argeș, care
Duce-va astă serbare
Dintr'o zare 'n altă zare!

Fost'am încă și eu față,
Și pe turla cea măreață
Am zărit cinci umbre 'n viață.

Una blând a cuvântat:
„Neagoe al meu bărbat,
„Fie Domnul lăudat!

„Sfânta noastră mănăstire
„Și a noastră pomenire
„Scoase sunt dela peire!

Alta dișe cu oftare:
„O Manole, meșter mare,
„Ați e diua de scăpare!

„După veacuri de urgie,
„Am eșit din temelie
„Eu sėrmana ta soție,

„Și 'necat'am de-a mai plânge,
„De-a mai dice: crunt me frânge
„Zidul teu, care me stringe!

„Ați în locu-mi spre 'ntărire
„Pentru falnica-ți zidire,
„O regină cu iubire,

„Pe altariu prinose depune
„Cartea sa de rugăciune,
„Ce-o s'aducă zile bune.

„Toată scrisă, zugrăvită,
„Și de mâna Ei slăvită,
„Cu minuni împodobită.

„Aibă traiu ca gândul Seu!
„Eu cu pruncușorul meu
„Sbor în ceru la Dumnezeu!“

Astfelu umbrele șoptiau
La popor cu drag priviau,
Ochii lor se 'nveseliau.

Apoi tainic, cu sbor lin
Dispărut'au în senin,
Ca un vis, ca un suspin.

Ear în urmă-le, în soare,
A rămas strălucitoare
Lavra 'n veci neperitoare!

„Meseriașul român.“

internațional, după cum vor sosi. Această adunare de același soi de produse din toate țările dau un studiu interesant și te ușurează în judecată. Regimul din Belgia a câștigat mari favoruri pentru această emulare industrială, anume transport, vama etc.

* (Adânci bătrânețe:) În 17 Ianuarie a murit în Sibiel Maria Nicula Serețiu de 104 ani. — În 27 Ianuarie Maria lui Stan Ghițian din Seliște în vârstă de 100 de ani. — În 8 Faur Maria Sibitea din Seliște în vârstă de 104 de ani.

* Un diamant în pânțele unui pește. *Curierul Statelor Unite* scrie: în zilele acestea un oare care Giles Busby, neguțator de pește din Toledo, în apropiere de Chicago, a făcut o descoperire foarte ciudată.

Curățind un pește, a găsit în intestinele lui un foarte frumos inel de diamant, pe care era gravat pe dinăuntru inscripția: „J. A. B., Chicago, 1869.”

Onestul neguțator a trimis numai decât inelul șefului de poliție din Chicago, care a și descoperit pe proprietara, d-na Iulia A. Lennox, care a trimis neguțatorului un cec de 100 dolari.

D-na Lennox, al cărei nume de fată este Ben-nelt, se logodî în 1869 cu d. Lennox. După doi ani, cu ocaziunea căsătoriei lor, d. Lennox cumpără acel inel cu prețul de 450 dolari și 'l dete soției sale, care 'l luă cu dânsa în călătoria de nuntă, ce făcură.

În cursul acestei călătorii, în momentul, când trecură cu trenul riul St. Laurent, aproape de Montreal, tînăra femeie se spala în vagonul de toaletă și inelul îi cădu din deget și alunecă pe tubul de scurgerea apei.

Inelul a cădut de sigur în riul St. Laurent și a fost înghițit de peșele, în pânțele căruia el a fost găsit.

* („Gazeta Săteanului“) e numele unei reviste, de cunoștințe necesare, ce apare, în un chip foarte regulat de patru ani de zile, în R. Sarat, sub direcțiunea D lui C. C. Datculescu și care formează la finea fie cărui an un frumos volum bun de consultat în mai multe împrejurări.

Această revistă vedem, cu plăcere, că se îmbunătățește din ce în ce, atât prin variațiunea materiilor, ce publică și care emană dela o colaborațiune numeroasă și știutoare, cât și prin ilustrațiunile sale numeroase și artistice.

Astfel în anul acesta „Gazeta Săteanului“ dă: 16 pagini de materie bine îngrijită și variată;

o copertă; gravuri negre cu îmbelșugare lucrate în Paris cu multă acuratețe, reprezentând plante agricole și horticole, animale, vederi și instrumente industriale și agricole, gravuri de cunoștințe utile etc.;

gravuri colorate în relief, lucrate în Berlin, reprezentând animale utile și stricătoare;

gravuri colorate de diferite plante pentru mica și marea cultură, lucrate în Paris;

heliografii în plante atașate la jurnal;

photoglyptii (fotografii) lucrate inadins pentru „Gazeta Săteanului“ de renumita casă din Paris „Lemercier“ înfăcișând oamenii meritoși din țară, precum d-l P. S. Aurelian etc.

Această revistă, bogată în felul ei în România, și cea mai artistică și unică ilustrat din câte apar în Țară, ese de 2 ori pe lună, format broșură.

Aponamentul e numai 10 lei pe an.

Deși acest modest cost nu reprezintă nici valoarea fotografiilor, ce dă în acest an, dar fie care abonat odată cu trimiterea costului abonamentului poate cere unul din cele 3 premii ce trimitute și oferă gratuit și care costă cel puțin 5 lei. Astfel că: Abonamentul la „Gazeta Săteanului“ nu costă nimic.

Învităm pe cetitorii noștri a se abona la această meritoasă publicațiune scoasă cu atâta îngrijire de fondatorul ei dl C. C. Datculescu, sau dacă voesc a lua înainte cunoștința de această revistă, a cere un număr de probă, ce se va trimite franco ori-cui' va cere.

Loterie

Sâmbătă în 16 Iulie 1887.

Buda: 86 35 11 41 55

Nr. 695—1887

[1620] 1—3

CONCURS.

La scoalele reuniunii fostilor grănițeri din regimentul I român sunt de conferit pe calea concursului:

1. Postul de învățătoriu diriginte la scoala din Cugieriu comitatul Hunedoarei, cu salariu anual de 350 fl. v. a., apoi cuartir și lemne de foc.

2. Postul de învățătoriu diriginte la scoala din Veștem, comitatul Sibiiului, cu salariu de 300 fl. din fondul scol. central, precum și cuartir și lemne de foc.

3. Postul de învățătoriu secundariu la scoala din Jina, comitatul Sibiiului, cu emolumentele: 200 fl. v. a., din fondul scol. centr. cuartir și lemne după trebuință; și în fine

4. tot la Jina postul de învățătoriu adjunct cu 180 fl. din fondul central, apoi cuartir și lemne de foc.

Reflectanții la aceste posturi au să-și subștearnă suplicile instruite cu diploma de calificățiune din studiile pedagogice și din limba maghiară, eventual și alte documente cel mult până în 10 August a. c. st. nou la:

Comitetul administrativ al fondului și scoalelor fostilor grănițeri din regimentul I rom. în Sibiu.

Nr. 177—886.

[1612] 4—5

CONCURS.

La scoalele medii române greco-orient. din Brașov sunt de ocupat următoarele posturi:

1. un post de profesor de limba și literatura maghiară, ca studiu principal, și ca studii auxiliari, româna și latina, la gimnasiu, cu 22 oare de propunere pe săptămână;

2. un post de profesor pentru limba și literatura franceză, ca studiu principal, și ca studii auxiliari limba română, la scoalele comerciale și reale, cu 22 oare de propunere pe săptămână;

3. un post de profesor secundar de muzica vocală pentru gimnasiu, scoala comercială și reală și la clasele IV și V de fete, cu care post este împreună și oficiul de instruire și conducătoriu al corului bisericeii rom. ort. res. dela St. Nicolae din Brașov;

4. un post de profesor secundar de gimnastică, pentru gimnasiu, scoala comercială și reală, cu 16 oare și

pentru scoalele normale cu 4 oare de propunere pe săptămână.

Pentru ocuparea acestor posturi se escrie concurs cu termin până la 15/27 August 1887.

Concurenții vor adresa petițiunile lor către subscrisa Eforie scolară, instruite cu documentele:

a) că sunt de naționalitate români și de religie greco-orientale;

b) că au purtare bună, atât în privința moralității cât și a ținutei sale cetățenești;

c) că sunt sănătoși de constituție;

d) că reflectanții la postul de sub 1. au calificățiunea prescrișă de legea de instrucțiune din anul 1883 Art de lege XXX. §. 29, 30, 61 și 62 în combinațiune cu dispozițiunile în vigoare ale autorităților bisericești confesionale române greco-orientale din arhidieceza Transilvaniei; eară reflectanții la postul de sub 2 să fi absolvat gimnasiul și facultatea filosofică sau vre-o academie comercială și posed perfect limba franceză;

e) reflectanții la postul de sub 3. să producă testimoniu despre absolvarea cursului la vre-uu conservatoriu de muzică, sau că posed cunoștințe temeinice de muzica vocală și instrumentală;

f) concurenții la postul de sub 4. vor documenta cu testimoniu de specialitate, capacitatea lor a instrui în gimnastică.

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sunt:

Pentru concurenții de sub Nr. 1. și 2:

Până la obținerea decretului de profesor definitiv (§. 30 legea de instrucțiune din 1883), salariu anual de 700 fl., după aceea în următorii doi ani 800 fl. și de aci înainte salariu constant anual de 900 fl. cuin-cuenalii de câte 50 fl., cari se vor repeta de 5 ori, și relut de cuartir de 130 fl., cu înaintare în categoria de 170 fl. pe an, precum și drept de pensie conform statutului în vigoare

Postul de sub Nr. 3. este împreunat cu salariu anual de 500 fl. dela scoale, eară dela Biserica St. Nicolae cu salariu anual de 600 fl. și 50 fl pentru Note.

Cu postul de sub Nr. 4 este împreunat un salariu anual de 480 fl. v. a.

În fine au să dechiare concurenții în petițiunile lor, că se vor supune necondiționat regulamentelor și dispozițiunilor în vigoare ale institutului nostru.

Eforia scoalelor centrale române ort. răsăritene, Brașov.

I. Strevoiu,
v.-președ.

Nr. 887

[1618] 2—3

CONCURS.

În conformitate cu cele dispuse prin ordinul consistorial din 28 Aprilie Nr. 2014 B. se escrie pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul paroch George Panța din Pianul de sus, ca parochiede clasa II-a la doilea concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom“

Emolumentele sunt:

A treia parte din venitele parochiale, afară de cimiterul, carele se lasă întreg în folosința parochului până trăiesce.

Doritorii cari voesc a reflecta la acest post de capelan, și vor subșterne petițiunile în înțelesul prescrișelor statutului organic și al regulamentului pentru parochii oficiului protopresbiteral până la termenul indicat. — Concurenților le stă în voie, ca sub durata concursului să se prezenteze în vre-o duminică sau sâmbătoare poporului în biserică.

Sebeș, 29 Maiu, 1887.

În conștelegera cu comitetul parochial.

Oficiul protopresbiteral gr. or.

I. Tipeiu,
protopresbiter.

Nr! 488

[1619] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante de clasa III Bârlad din pro-

topresbiteratul Bistriței se escrie prin aceasta concurs, cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Roman.“

Venitele parochiale sunt:

1. Casă parochială cu supra-edificatele economice necesari calculate în bani ca venit anual . . . fl. 10.—

2. Folosirea eclesiei parochiale constatatoare din 17 jugeri 879°□ cămănt arătoriu și fenaț calculată la an în fl. 200.—

3. Dela 23 familii câte o merță mică de cucuruz sfârmat, computate în bani cu fl. 23.—

4. Dela 43 familii câte o di de lucru, computată cu 40 cr. fac fl. 23.—

5. Venitele din epitrafir computate la an cu fl. 50.—

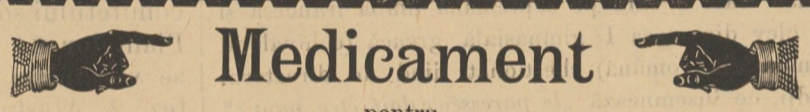
Suma fl. 306.—

Doritorii de a obține această parochie au a-și așterne suplicile lor, instruite conform legilor din vigoare în termenul sus indicat la sub-semnatul oficiu protopresbiteral în Borgo-Bistrița p. ul. Borgo-Prund.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Bistriței în conștelegere cu comitetul parochial.

Borgo-Bistrița, 11 Iunie, 1887.

Simeon Monda,
protopresbiter.

Medicament

pentru

boala de fungie,

tuberculosă (oftică), astmă (respirațiune), catar cronic de plumâni etc. prin

Ecshalatiune de gas (cu ajutoriul injețiunii rectale).

Necredutul, idealul admirabil și nerealisabil al medicilor, se poate efectui sigur și de tot prin mijlocul acestei metode de cură! Despre efectul medical sigur și admirabil mărturisesc următoarele espuneri alăturate în scurt, dar mai ales atestatele profesorilor de renume european, și cari se legitimează prin prescripțiile medicale prezente din și afară din țeară:

„Adeseori chiar după trei întrebuințări a ecshalatiunii de gas cu ajutoriul injețiunii rectale pere: tusea, frigurile, scuparea, (flegma) și mirosul greu de sudoare Greutatea corpului se sporesce pe săptămână cu 1/2—1 klgram. Pațientul se vindecă și și poate ear începe activitatea obositoare a vieții.

„La astmă, după o 1/2 de oară dela întrebuințarea ecshalatiunii de gas, i-se dă un indem pentru respirațiune. La întrebuințarea mai departe a curei nu se mai repeșesc atacurile.“ Chiar și coardele vocale distrucate și plumâna pe jumătate distrucată încă se vindecă. Dintre 30 de pacienți în ultimul stadiu al tuberculozei s'au mântuit toți de tot prin mijlocirea injețiunii de gas.

Precum în cele mai mari spitaturi din lume, astfel și în spitalul imperial reg. comun din Viena află aparatul ecshalatiunii de gas cea mai mare întrebuințare. — Atestatele celor vindecați o dovedesc.

Aparatul ces. reg. a. p. al ecshalatiunii de gas (injețiunii-rectale) este complet, cu adausul la producerea gasului, dimpreună cu instrucțiunea întrebuințării pentru medici; și pentru întrebuințarea însași a bolnavilor prin

Dr. Carl Altmann, WIEN, VII. Mariahilferstrasse Nr. 80, se poate primi pentru **8 fl. și 30 cr.** pentru pachetare, cu bani gata sau cu rambursa postală.

Cura în sine nici nu molestează și nici nu strică. [1888] 18—50